

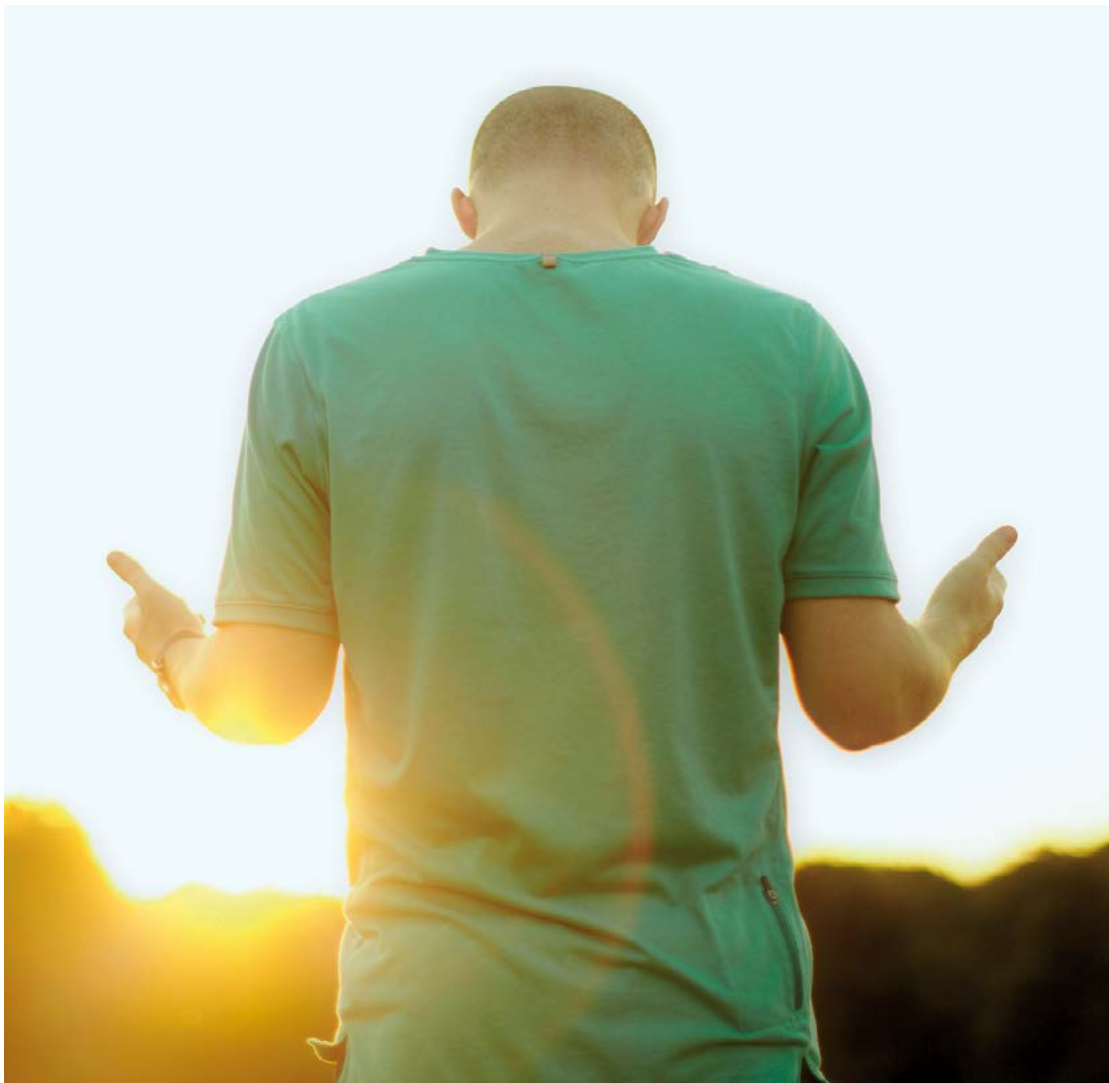
full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

La por

«No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; o hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut» llegim a l'evangeli d'aquest diumenge (Mt 10,26).

Tots tenim pors. Però, ens podem preguntar per què? De de què tenim por? És bo o és dolent tenir por? Diuen els entesos que la por és una emoció, una de les emocions bàsiques dels éssers humans, com poden ser també la ira, l'alegria, el fàstic, la tristesa i altres. Forma part de les reac-

cions que tenim en comú amb la resta dels éssers vius.

En principi no és dolent tenir por, perquè aquesta emoció manté alerta davant de possibles perills, però pot arribar a ser un sentiment molt negatiu i dolorós quan es converteix en una obsessió, en un no viure, com diem de vegades. Tots hem tingut alguna vegada l'experiència de la por. Els infants tenen por a la foscor o a estar sols, els adults tenim altres pors com pot ser la por al futur, a perdre la sa-

lut, a ser rebutjat pels altres, a no ser acceptats.

En fi, hi hauria una llarga llista de situacions reals o imaginàries que poden produir la reacció o la sensació de la por. Avui, però, voldria reflexionar sobre una por més subtil, amagada, però que ens pot paraitzar en el nostre creixement espiritual com a cristians. Encara que sigui difícil de creure de vegades podem tenir por de Déu. Por que Déu ens demani alguna cosa que no estem disposats a donar-li, o a perdre les nostres seguretats. Hi ha qui té por al càstig, en lloc de penedir-se i demanar humilment perdó a Déu. És quan desconfiem de Déu, de la seva misericòrdia, de la seva omnipotència. Llavors preferim confiar més en nosaltres mateixos, en els nostres criteris i opinions que no pas en Déu i el que Ell ens proposa.

Però la insistència de Jesús en els evangelis és sempre que visquem en pau, que confiïem en Ell. Quan anà cap als apòstols caminant sobre les aigües del mar de Tiberíades ells es van espantar, i els va dir: «Coratge! Soc jo. No tingueu por!» (Mt 14,27). I també quan digué: «Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi» (Jn 14,1).

Sant Pau ho recull també dient: «No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies» (Fil 4,6).

Recordem per acabar les paraules del papa Benet XVI en la seva homilia de la Missa d'inici del seu Pontificat el 19 d'abril de 2005 citant paraules de sant Joan Pau II: «En aquest moment el meu record torna al 22 d'octubre del 1978, quan el papa Joan Pau II va iniciar el seu ministeri aquí a la Plaça de Sant Pere. Encara, i contínuament, ressonen a les meves oïdes les paraules seves de llavors: "No tingueu por! Més encara, obriu de bat a bat les portes a Crist!... No tingueu por de Crist! Ell no ens pren res, i ho dona tot".»

ENTREVISTA

Dibuixos que curen cos i ànima

JOSÉ LUIS FRUTOS

En José Luis Frutos ha dedicat la seva vida a la pintura. L'any 2017, per això, tot va canviar: va oferir —com a voluntari— els seus coneixements de dibuix i pintura a infants i familiars de l'Hospital de Sant Joan de Déu (SJD) d'Esplugues de Llobregat. «Els nens viuen el present, però els pares necessiten sortir, encara que només sigui una estoneta, dels pensaments d'incertesa, d'inquietud i de sofriment». Els voluntaris de SJD fan una tasca impressionant d'acompanyament, transmeten tot el seu amor a infants i famílies; ajuden a curar no només el cos, sinó també l'ànima. En José Luis n'és un exemple.

Com entra en contacte amb l'Hospital Sant Joan de Déu?

L'any 2016, mentre esperava un dia a urgències de l'Hospital Clínic de Barcelona, vaig veure un nen malalt i el seu pare, que estava molt preocupat. L'estrès del pare l'absorbia el nen, que se sentia culpable. En aquell moment vaig sentir que no em podia quedar de braços plegats. Vaig crear un projecte per a pares i fills malalts i el vaig presentar a l'Hospital de Sant Joan de Déu, com a voluntari, i el vam posar en marxa.

Arran de la tasca com a voluntari es va despertar la seva fe...

Sí, perquè malgrat tenir una educació religiosa en els anys d'infantesa, no veia Déu enlloc. Però va ser passats nou mesos d'iniciar la meua tasca de voluntari que vaig sentir la imperiosa necessitat de cridar-lo. Li vaig demanar que m'enviés un senyal... i en vaig rebre un darrer d'un altre! Sant Joan de Déu deia: «Fes el bé, ben fet!».

Què transmet als nens i a les seves famílies quan els visita?

Vaig intuir que l'art, a través del dibuix, alleujaria la ment dels pares, i que també ajudaria els nens a treure enfora coses que potser desconeixien. La sensació que tinc quan entro en una habitació és com la d'un bomber amb una mànega molt potent que treu un cop de llum molt intens, pel qual no hi pot entrar res fosc. Vaig vestit de pintor. Tracto de transmetre alegria i confiança. Quan comentem els dibuixos, entre rialles, i si el moment és l'adequat, els parlo una mica del que em va passar a mi amb Déu, per a donar-los esperança.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Temps de sega

Un jove de vint-i-un anys, estudiant de medicina, conversant amb un prevere que l'acompanya espiritualment, amb el qual es veu cada mes des de fa quatre anys, li comentà: «Ja tinc, una altra vegada, l'estiu a sobre. No voldria que el d'enguany fos espiritualment pobre com d'altres, especialment el darrer». El sacerdot li preguntà: «Què vols dir amb "espiritualment pobre"?», explica-m'ho una mica». «Amb aquest qualificatiu d'"espiritualment pobre" vull expressar que cada final de curs faig uns propòsits sobre la pregària, l'eucaristia, el servei gratuït, la lectura espiritual, en temps de vacances... i poques vegades ho compleixo, fora de les activitats de servei. Quan torno per reprendre el nou curs ho faig amb un cert desencís i poc content de mi mateix. No he estat prou fidel». «Qui recull a l'estiu és home prudent; un desgraciat, el qui s'adorm en temps de sega» (Pr 10,5).

El sacerdot l'escoltà amb atenció i li donà unes referències a considerar a l'hora de formular els propòsits per a l'estiu 2023: Marca't uns mínims que et proposes per a cada dia: breu oferiment de la jornada, un pensa-

ment pel Senyor amb pregària breu al migdia i revisió del dia, abans d'anar a dormir, millor agenollat als peus del llit. Es tracta de configurar un fil possible que t'uneix al Senyor dia rere dia. Considera en aquest bloc les misses dominicals i les de les festes d'estiu i el cap cot. Afegeix a aquests mínims un dia de recés, més o menys a mitges vacances, un dia per revisar l'estiu, tot sol o amb l'ajuda d'algun mossèn que et faciliti un text de l'Es-critura i uns punts de reflexió i pregària. Ves al bosc, a una ermita o a la capella del Santíssim de la teva par-ròquia.

Salvats els mínims, sempre es pot enriquir la teva vida espiritual amb la participació en l'eucaristia d'alguns dies feiners, la lectura d'algun llibre, la participació en alguna activitat de servei, la conversa espiritual amb algú, una estona de pregària diària... Procura sentir la presència del Senyor i trobar-la en els fets de cada dia, en les converses amb les persones. Ell passa i torna a passar. Fes-li espai en la teva vida!

«Reconec que tu ho pots tot, que no t'és impossible cap projecte» (Jb 42,2).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

¡No tengáis miedo!

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Estas palabras nos traen el gozoso recuerdo de san Juan Pablo II. Las pronunció en el saludo al mundo entero desde la Plaza de San Pedro, al inicio de su pontificado el 22 de octubre de 1978. De sus labios y de su espíritu le oímos decir: «¡Hermanos y hermanas! ¡No tengáis miedo de acoger a Cristo y de aceptar su potestad! ¡No temáis! ¡Abrid, más todavía, abrid de par en par las puertas a Cristo!». En su homilía, además, nos animaba a servir al hombre y a la humanidad entera, «Cristo conoce «lo que hay dentro del hombre. ¡Sólo Él lo conoce!».

El miedo es paralizante. Los cristianos impulsados por el Espíritu y siguiendo las pisadas de Cristo, hemos de vivir la alegría y la fortaleza. No hay nada que el Señor no lo contemple. Él está pendiente de noso-

tros y nos ayuda. Jesús mismo sale a nuestro encuentro diciéndonos «No tengáis miedo» (Mt 10,28).

Es cierto que —lo recordaba el Papa hace ya casi medio siglo— «con frecuencia el hombre actual no sabe lo que lleva dentro, en lo profundo de su ánimo, de su corazón. Muchas veces se siente inseguro sobre el sentido de su vida en este mundo». Pero nuestra confianza se apoya totalmente en el Señor que nos ama, nos cuida con esmero y ternura. «¡Sólo Él tiene palabras de vida, sí, de vida eterna!».

Que María Virgen nos alcance la alegría y la fortaleza que vienen de lo Alto, para afrontar la misión que el Señor nos encomienda y para ser generosos ante las necesidades de los hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

26. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei; santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dimarts [Gn 13,2,5-18 / Sl 14 / Mt 7,6,12-14].

Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. ■ Dimecres [Gn 15,1-12,17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20].

Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Dijous [Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8,17-18 / Mt 16,13-19].

Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Divendres [Gn 17,1,4-5,9-10,15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4].

Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1 / Mt 8,5-17].

Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ † Diumenge vinent, diumenge XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.)

[2Re 4,8-11,14-16a / Sl 88 / Rm 6,3-4,8-11 / Mt 10,37-42]. Sants Procés i Martinia, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prevs. jesuïtes i mrs.

Intencions del Sant Pare per al mes de juliol

Preguem perquè els catòlics posin al centre de la seva vida la celebració de l'Eucaristia, que transforma profundament les relacions humanes i obre a l'encontre amb Déu i amb els germans.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguïu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs, que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal».

Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, he d'aguantar els escarnis, / i abciro els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida». / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloïn el cel i la terra, els mars i tot el que s'hi mou. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans: Per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots el homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic a la fosca, digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. ¿No venen dos pardals per pocs diners? Doncs, ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom que em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom que em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel».

Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-en-torno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vengarnos de él".

Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará.

Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa».

Salm responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había Ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonaadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos».

COMENTARI

«No tingueu por dels homes»

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Que ningú es pensi que seguir a Jesucrist és sempre fàcil, ni que sempre produeixi satisfaccions immediates.

Jesucrist, que passà pel món fent el bé i anunciant un futur feliç, va ser incomprès, criticat, calumniat, perseguit, i acabà morint com un impostor, en una creu.

Tots nosaltres, seguint-lo a Ell i procurant aplicar a la nostra vida tot el que ens ha ensenyat, també sovint, ens pot tocar de passar per proves i dificultats semblants.

La vida de cada dia ens presenta molts entrebancs i contradiccions, i ens és bo de saber-ho, acceptar-ho i procurar no quedar-nos bloquejats, ni entristits de tal manera que se'ns paralitzin les nostres bones decisions i esperances. Ens cal conservar la serenitat i la pau en el nostre cor.

Els condicionaments negatius, i les limitacions que podem trobar en la nostra societat, en les persones que tenim al costat i fins i tot en nosaltres mateixos, no les podem ignorar. Ens cal mirar i escoltar què se'ns està dient, què se'ns assenyalat, i fins i tot què ens vol dir el Senyor, en tot el que ens està passant i ens toca de viure.

Per poder superar bé les dificultats, hem d'enfortir la nostra vida d'una manera especial quan estem en moments bons, per ser forts quan vinguin les penes; i ens cal demanar a l'Esperit Sant que ens ompli amb els seus dons i ens doni la seva força per respondre amb generositat i alegria, quan les qüestions ens siguin més complicades i doloroses.

Amb les ajudes que Déu ens dona, podem vèncer les temptacions de tancar-nos, entristir-nos, afeblir la nostra fe, i quedar-nos en inútils lamentacions.

El profeta Jeremies deia: «El Senyor em fa costat com un guerrer invencible».

No tinguem por de manifestar-nos cristians i de viure amb llibertat, estimant i sentint-nos estimats.

Crist-Jesús està al nostre costat i ens estima. Mai ens deixarà deseparats, i ben segur que el seu amor també és present en moltes persones, cristianes o no, que lluiten i estimen, bo i passant dificultats, com nosaltres. L'amor i la fe s'encomanen sota l'acció de l'Esperit Sant.

Jesús ens ha dit avui: «No tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima».

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 25, a les 12 h. Confirmacions a Santa Maria de Palau-Solità.

Dilluns 26, a les 19.30 h. Reunió de la Comissió Interdiocesana per al diaconat permanent a la Residència Sacerdotal St. Josep Oriol de Barcelona.

Dimarts 27, a les 12 h. El Sr. Bisbe es reuneix amb els preveres i diaques de l'arxiprestat Montseny a la Parròquia de Santa Maria de Cardedeu.

Dimecres 28, a les 11.30 h. Reunió del Patronat de Sant Josep Oriol a la Residència Sacerdotal de Barcelona.

Dijous 29, a les 12 h. Missa patronal a la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues.

Divendres 30, de les 9.30 a les 15 h. Trobada de final de curs dels professors de la Fundació Escola i Vida a Can Xammar (L'Ametlla del Vallès).

Diumenge 2 de juliol, a les 10 h. El Sr. Bisbe presideix l'Ofici de Festa Major de Terrassa a la Catedral.

Notícies

Sortida de final de curs del clergat. El dilluns 12 de juny, els preveres i diaques de la diòcesi anaren en excursió

de final de curs a Solsona. Foren rebuts pel Sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa, resaren l'Hora Menor amb el clergat solsoní. Seguidament visitaren la Catedral i el Museu Diocesà. La trobada es va cloure amb un dinar de germanor.

Excursió dels capellans jubilats. El dimecres 14 de juny, Mons. Salvador Cristau, acompanyat de Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona, va presidir l'excursió del preveres residents a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. Varen visitar Montserrat, participant en la Missa Conventual.

Desè aniversari de l'estructura diocesana de Càritas. El dijous 15 de juny, al migdia, va tenir lloc en el Seminari de Barcelona el 10è aniversari de les

Càritas diocesanes de la Província Eclesiàstica. Presidiren l'acte, Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, i Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona.

La Confraria de Montserrat restaurada a la Catedral. El dissabte 15 de juny, dinovè aniversari de la creació de la diòcesi de Terrassa, el bisbe Salvador presidí la Missa a les 20 h a la Catedral. Concelebraren els preveres i diaques de la Catedral i el P. Joan M. Mayol, OSB, consiliari de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. El P. Mayol feu lliurament del document de restauració de confraria erigida en la Parròquia del Sant Esperit en el s. XIX. El Sr. Bisbe feu entrega als nous confreres de la cèdula, la llàntia i la insígnia.

Confirmacions. El dissabte 17 de juny, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, va confirmar a La Garriga 9 joves de la parròquia i 2 adults de Lliçà de Munt. El diumenge 18 de juny va confirmar 11 adolescents de la Parròquia de Sant Vicenç de Mollet, on havia estat rector.

Confirmacions a La Garriga

Confirmacions a Mollet

En la pau de Crist

Mn. Mateu Santacana Capella. Prevere del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, morí a Vilanova i La Geltrú el dia 14 de juny, als 90 anys d'edat i 65 de sacerdot. Havia estat vicari (1963) i rector (1967-1978) de Santa Maria de Montmeló. Fou arxipreste de Mollet (1972-1978).

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

CARTA DOMINICAL

El miedo

«No tengáis miedo de los hombres. No hay ningún secreto que tarde o temprano no sea revelado; no hay nada escondido que tarde o temprano no sea conocido» leemos en el evangelio de este domingo (Mt 10,26).

Todos tenemos miedos. Pero podemos preguntarnos ¿por qué? ¿De qué tenemos miedo? ¿Es bueno o es malo tener miedo? Afirman los expertos que el miedo es una emoción, una de las emociones básicas de los seres humanos, como pueden ser también la ira, la alegría, el asco, la tristeza y otros. Forma parte de las reacciones que tenemos en común con el resto de los seres vivos.

En principio no es malo tener miedo, porque esta emoción mantiene

alerta ante posibles peligros, pero puede llegar a ser un sentimiento muy negativo y doloroso cuando se convierte en una obsesión, en un no vivir, como decimos a veces. Todos hemos tenido alguna vez la experiencia del miedo. Los niños tienen miedo a la oscuridad, a estar solos, los adultos tenemos otros miedos como pueden ser el miedo al futuro, a perder la salud, a ser rechazado por los demás, a no ser aceptado.

En fin, habría una larga lista de situaciones reales o imaginarias que pueden producir la reacción o la sensación del miedo. Sin embargo, hoy querría reflexionar sobre un miedo más sutil, escondido, pero que puede paralizarnos en nuestro

crecimiento espiritual como cristianos. Es el miedo a que Dios nos pida algo que no estamos dispuestos a darle, o a perder nuestras seguridades. Hay quien teme al castigo, en lugar de arrepentirse y pedir humildemente perdón a Dios. Es cuando desconfiamos de Dios, de su misericordia, de su omnipotencia. Entonces preferimos confiar más en nosotros mismos, en nuestros criterios y opiniones que en lo que Dios nos propone.

Pero la insistencia de Jesús en los evangelios es siempre que vivamos en paz, que confiemos en Él. Cuando fue hacia los apóstoles caminando sobre las aguas del mar de Tiberíades ellos se asustaron, y les dijo: «¡Coraje! Soy yo. ¡No tengáis miedo!» (Mt 14,27). Y también cuando dijo: «Que vuestros corazones se seren en Dios, creed también en mí» (Jn 14,1).

San Pablo lo recoge también diciendo: «No os inquietéis por nada. En toda ocasión acudid a la oración y a la súplica y presentad a Dios vuestras peticiones acompañadas de acción de gracias» (Fil 4,6).

Recordemos finalmente las palabras de papa Benedicto XVI en su homilía de la Misa del inicio de su Pontificado el 19 de abril de 2005 citando palabras de san Juan Pablo II:

«En este momento mi recuerdo vuelve al 22 de octubre de 1978, cuando el papa Juan Pablo II inició su ministerio aquí en la Plaza de San Pedro. Aún, y continuamente resuenan en mis oídos las palabras de entonces: «¡No tengáis miedo! Más aún, ¡abrid de par en par las puertas a Cristo!... ¡No tengáis miedo de Cristo! Él no quita nada, y lo da todo».

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

